Я жив у пні обпаленім,

як вуж.

В отарі крадьки вим'я ссав овече.
Вмирав вояк безвусий, безоруж.
Вповзав мій жаль в пробиті груди, в плечі.

І я закільцювався і поник.
В різьблену тьму гули пробиті скали.
В холодних дірах засвітив мій лик,
допоки сонні звірі заспівали.